SODBA SODIŠČA PRVE STOPNJE (tretji senat)

z dne 14. julija 2005*

V zadevi T-312/03,

Wassen International Ltd, s sedežem v Leatherheadu (Združeno kraljestvo), ki jo zastopata M. Edenborough, barrister, in S. Mayer, solicitor,

tožeča stranka,

proti

Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT), ki ga zastopata S. Laitinen in M. Capostagno, zastopnici,

tožena stranka,

* Jezik postopka: angleščina.

druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe je bila

Stroschein Gesundkost GmbH, s sedežem v Hamburgu (Nemčija),

zaradi tožbe na razveljavitev, vložene zoper odločbo četrtega odbora UUNT z dne 18. junija 2003 (zadeva R 121/2002-4), v zvezi s postopkom z ugovorom med Wassen International Ltd in Stroschein Gesundkost GmbH,

SODIŠČE PRVE STOPNJE
EVROPSKIH SKUPNOSTI (tretji senat),

v sestavi M. Jaeger, predsednik, V. Tiili, sodnica, in O. Czúcz, sodnik ,

sodna tajnica: B. Pastor, namestnica sodnega tajnika,

na podlagi tožbe, vložene pri sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 12. septembra 2003,

na podlagi odgovora, vloženega pri sodnem tajništvu 18. decembra 2003,

na podlagi javne obravnave z dne 14. marca 2005,

izreka naslednjo

Sodbo

Dejansko stanje

1 Wassen International Ltd je 16. februarja 1999 vložil prijavo besedne znamke Skupnosti pri Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti (UL 1994, L 11, str. 1), kakor je bila spremenjena.

2 Znamka, za katero je bila zahtevana registracija, je besedna znamka SELENIUM-ACE.

3 Proizvodi in storitve, za katere je bila zahtevana registracija, so iz razredov 3 („kozmetika; kreme za obraz, mila, kreme in losjoni proti staranju"), 5 („prehranski dodatki; vitamini in minerali") in 42 („lepotni saloni") v smislu Nicejskega aranžmaja o mednarodni klasifikaciji blaga in storitev zaradi registracije znamk z dne 15. junija 1957 kot spremenjenega in dopolnjenega.

4 Prijava je bila objavljena v *Biltenu znamk Skupnosti* št. 81/99 z dne 11. oktobra 1999.

5 Stroschein Gesundkost GmbH (v nadaljevanju: nasprotna stranka) je 16. decembra 1999 v skladu s členom 42 Uredbe št. 40/94 vložil ugovor zoper registracijo prijavljene znamke na podlagi nemške registracije št. 39 519 649 z dne 27. septembra 1995 te figurativne znamke:

6 Ta znamka je bila registrirana za te proizvode iz razredov 5 in 30:

„Nemedicinski in nefarmacevtski preparati na bazi škroba, kalcijeve soli, magnezijevega stearata in kvasa ali kombinacije le-teh kot prehranskih dodatkov."

7 Ugovor je temeljil na vseh proizvodih, za katere je bila registrirana prejšnja znamka, in je bil naperjen proti vsem proizvodom iz razredov 3 in 5 iz prijave znamke Skupnosti. Razlog, na katerega se je sklicevalo v podporo ugovoru, je bila verjetnost zmede iz člena 8(1)(b) Uredbe št. 40/94.

8 Z odločbo z dne 30. novembra 2001 je oddelek za ugovore ugodil ugovoru in zato zavrnil registracijo prijavljene znamke. Menil je, da sta zadevna znaka vidno preveč

podobna in fonetično podobna ali celo enaka. Glede na enakost proizvodov iz razreda 5 in določene podobnosti med proizvodi iz razreda 3 v prijavi znamke Skupnosti po eni strani in proizvodi prejšnje znamke po drugi strani je oddelek za ugovore ugotovil, da obstaja verjetnost zmede.

9 Tožeča stranka je 30. januarja 2002 pri UUNT vložila pritožbo zoper odločbo oddelka za ugovore.

10 Z odločbo z dne 18. junija 2003 (v nadaljevanju: izpodbijana odločba) je četrti odbor za pritožbe zavrnil pritožbo. Ugotovil je, da so besedni elementi prevladujoči elementi prejšnje znamke in še posebej, da izraz „selenium“ predstavlja najbolj razlikovalen element, da ločitev črk „a“, „c“ in „e“ s pomišljaji ne spremeni zaznave teh črk in da bi izraz „spezial“ uporabniki zaznali kot opisno oznako posebne vrste proizvodov. Sklenil je, da je imel oddelek za ugovore prav, ko je presodil, da so znaki podobni in da so proizvodi v tem primeru enaki ali podobni, in pravilno sklenil, da obstaja verjetnost zmede glede vseh zadevnih proizvodov.

Predlogi strank

11 Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

— tožbi ugodi;

— vrne prijavo znamke Skupnosti pred UUNT, da lahko nadaljuje njeno registracijo;

— razveljavi odločbo oddelka za ugovore;

— razveljavi izpodbijano odločbo;

— nasprotni stranki naloži plačilo stroškov tožeče stranke v zvezi s to tožbo, pritožbo pred odborom za pritožbe in v postopku z ugovorom pred oddelkom za ugovore.

12 UUNT meni, naj Sodišče prve stopnje:

— tožbo zavrne;

— tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Dopustnost zahteve, da se zadeva odstopi v registracijo UUNT

13 Tožeča stranka zahteva, da Sodišče prve stopnje vrne zadevo UUNT in mu naloži, da nadaljuje registracijo zadevne znamke Skupnosti.

14 Na podlagi člena 63(6) Uredbe št. 40/94 mora UUNT sprejeti potrebne ukrepe za izvršitev sodbe skupnostnih sodišč. Sodišče prve stopnje zato ni upravičeno, da daje usmeritve UUNT. UUNT mora ustrezno upoštevati izrek in razloge te sodbe (sodba Sodišča prve stopnje z dne 27. februarja 2002 v zadevi Streamserve proti UUNT (STREAMSERVE), T-106/00, Recueil, str. II-723, točka 18). Ta zahteva je zato nedopustna.

Temelj

15 Tožeča stranka se v podporo svoji tožbi opira na en glavni tožbeni razlog, in sicer kršitev člena 8(1)(b) Uredbe št. 40/94.

Trditve strank

16 Tožeča stranka trdi, da sta se oddelek za ugovore in odbor za pritožbe motila v svoji presoji dveh zadevnih znamk. Poudarja, da bi morala biti presoja prejšnje znamke in znamke Skupnosti celovita, tako da se obravnava znamki kot celoti, vključno s kakršnimi koli figurativnimi elementi. Presoje ni mogoče omejiti na posebne elemente znamke, posebej tam, kjer pred sodiščem ni dokaza, da bi se upoštevna javnost oprla na določene elemente; zadevni znamki vsebujeta nekaj elementov, ki bi imeli ločeno majhen razlikovalni značaj, in tako razlikovalnost znamk izvira le iz globalne presoje teh.

17 Tožeča stranka meni, da je bil nepravilno prezrt učinek besede „spezial", dejstvo, da sta bila pomišljaja med črkami „a", „c" in „e", in figurativni element prejšnje znamke, saj – čeprav ima lahko vsak od teh posameznih elementov le majhen učinek – njihov skupni učinek za celovito presojo ni zanemarljiv.

18 Tožeča stranka trdi, da je odbor za pritožbe narobe menil, da je beseda „selenium" najbolj razlikovalen element prejšnje znamke. Oba, oddelek za ugovore in odbor za pritožbe, sta prezrla ali nista dovolj upoštevala dejstva, da nakup zadevnih proizvodov ni slučajen, ampak gre, nasprotno, za nakup po pazljivem pregledu sestavin različnih proizvodov, ki bodo nosili zadevne znamke. Upoštevno javnost teh proizvodov zanimajo le proizvodi, ki vsebujejo selenium, in ne pripisuje pomena oziroma se ne zaveda dejstva, da je lahko beseda „selenium" tuje ime ali znanstveno ime iskanega proizvoda. Zato besede „selenium" upoštevna javnost ne more obravnavati „dovolj razlikovalno".

19 Tožeča stranka navaja, da je brez presledkov ali pomišljajev med črkami „a", „c" in „e" logično, da jih uporabnik izgovori kot besedo, čeprav tako sestavljena beseda ni del nacionalnega jezika zadevnega uporabnika. Prejšnja znamka torej vsebuje skupino črk „ace", ki so izgovorjene posebej, medtem ko znamka, za katero se zahteva registracija, vsebuje izraz „ace", ki se izgovarja kot beseda.

20 Tožeča stranka zato meni, da je treba primerjati nasprotujoči si znamki tako: SELENIUM-ACE za prijavljeno znamko in besedni element „Selenium Spezial A-C-E" skupaj s figurativnim elementom za prejšnjo znamko. Kljub majhni razlikovalnosti je treba upoštevati besedo „spezial" in figurativni element. Dalje je za člana javnosti, ki želi kupiti proizvod, ki vsebuje selenium, beseda „selenium" prav

tako manjšega razlikovalnega značaja. Kar zadeva besedo „ace“ in skupino črk „ace“, ločenih s pomišljajem, tožeča stranka trdi, da je prva izmišljena, verjetno brez pomena za povprečnega nemškega uporabnika, druga pa je jasno sestavljena iz črk abecede.

21 Tožeča stranka tako ugotavlja, da so besedni elementi, ki sestavljajo zadevni znamki, fonetično različni, saj prijavljena znamka vsebuje besedo, ločeno s pomišljajem, prejšnja znamka pa dve besedi skupaj s tremi ločenimi črkami. Tudi vidno sta znamki različni, saj prejšnja znamka vsebuje figurativni element in ločene črke, in ne tuje ali izmišljene besede „ace“. Pojmovno predlagana znamka nima drugega pomena kot tistega, ki izhaja iz besede „selenium“, ki je iskana sestavina ciljne javnosti, medtem ko ima prejšnja znamka dodaten pomen, povezan s skupino črk „ace“.

22 Tožeča stranka poudarja, da je nemški urad za patente in znamke prišel do istega sklepa v svoji odločbi z dne 21. avgusta 2002. Oddelek za ugovore in odbor za pritožbe bi morala slediti tej odločbi, po kateri se znamki lahko razlikuje, čeprav so zadevni proizvodi enaki.

23 Končno tožeča stranka trdi, da sta oddelek za ugovore in odbor za pritožbe tožeči stranki nepravilno naložila dokazno breme, da obstaja verjetnost zmede. Nasprotna stranka mora očitati obstoj verjetnosti in to trditev dokazati. V tej zadevi nasprotna stranka ni podala nobenega dokaza v podporo svoji trditvi, da je dejansko obstajala verjetnost zmede na nemškem trgu. Zato je treba v odsotnosti kakršnegakoli dokaza o zadevi odločiti na podlagi hipotetične primerjave med spornima znamkama.

24 UUNT meni, da je odbor za pritožbe pravilno ugotovil, da je obstajala verjetnost zmede zaradi podobnosti zadevnih znakov, ocenjenih globalno, ter enakosti in podobnosti zadevnih proizvodov.

Presoja Sodišča prve stopnje

25 V smislu člena 8(1)(b) Uredbe št. 40/94 se na podlagi ugovora imetnika prejšnje znamke prijavljena znamka ne more registrirati, kadar zaradi enakosti ali podobnosti s prejšnjo znamko ter enakosti ali podobnosti zadevnih proizvodov in storitev, ki jih zajemata znamki, obstaja verjetnost zmede v delu javnosti na ozemlju, na katerem je varovana prejšnja znamka. Dalje v skladu s členom 8(2)(a)(ii) Uredbe št. 40/94 so prejšnje znamke znamke, registrirane v državi članici z datumom zahtev za registracijo, ki predhodi datumu zahteve za registracijo znamke Skupnosti.

26 V skladu z ustaljeno sodno prakso verjetnost zmede pomeni verjetnost, da bo javnost mislila, da zadevni proizvodi in storitve izvirajo iz istega podjetja ali, odvisno od primera, iz ekonomsko povezanih podjetij.

27 V skladu z isto sodno prakso je treba verjetnost zmede presojati globalno, v skladu z zaznavo znamk in zadevnih proizvodov ali storitev s strani upoštevne javnosti in ob upoštevanju vseh dejavnikov, pomembnih v okoliščinah te zadeve, posebej soodvisnosti med podobnostjo med znamkami in med določenimi proizvodi in storitvami (glej sodbo Sodišča prve stopnje z dne 9. julija 2003 v zadevi Laboratorios RTB proti UUNT – Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS), T-162/01, Recueil, str. II-2821, točke od 31 do 33 in tam navedena sodna praksa).

28 V tej zadevi je prejšnja znamka, na kateri temelji ugovor, registrirana v Nemčiji. Dalje so zadevni proizvodi proizvodi za takojšnjo potrošnjo. Ciljna javnost, glede na katero je treba presojati verjetnost zmede, so zato povprečni uporabniki v Nemčiji.

29 Dalje, čeprav člen 8 Uredbe št. 40/94 ne vsebuje določbe, podobne členu 7(2), po katerem je lahko zahteva za registracijo znamke zavrnjena ne glede na to, da absolutni razlogi proti registraciji obstajajo le v delu Skupnosti, bi morali v tej zadevi sprejeti isto rešitev. Iz tega izhaja, da je treba registracijo zavrniti, tudi če relativni razlogi za zavrnitev obstajajo le v delu Skupnosti (sodba Sodišča prve stopnje z dne 3. marca 2004 v zadevi Mülhens proti UUNT – Zirh International (ZIRH), T-355/02, Recueil, str. II-791, točka 36).

30 V luči teh premislekov je ustrezno preučiti primerjavo, ki jo je opravil odbor za pritožbe, najprej glede zadevnih proizvodov in nato še glede nasprotujočih si znakov.

Primerjava proizvodov

31 Najprej je treba izpostaviti, da tožeča stranka ne podaja nobenega argumenta v zvezi s presojo odbora za pritožbe v zvezi s tem. Dalje, na obravnavi, ki je sledila vprašanju Sodišča prve stopnje, je tožeča stranka pojasnila, da ni vložila zahteve za omejitev svoje prijave znamke. Tako velja ugotoviti, da je ugovor temeljil na vseh proizvodih, za katere je bila registrirana prejšnja znamka in je nasprotoval tudi proizvodom iz razredov 3 in 5, navedenim v prijavi znamke. Odbor za pritožbe je zavzel stališče, da

so proizvodi, zajeti s prijavljeno znamko, delno enaki in delno podobni proizvodom, zajetim s prejšnjo znamko. V teh okoliščinah bi bilo treba skleniti, da so proizvodi, navedeni v prijavi znamke, delno enaki in delno podobni proizvodom, zajetim s prejšnjo znamko.

Primerjava znakov

32 Iz ustaljene sodne prakse jasno izhaja, da mora globalna presoja verjetnosti zmede, če zadeva vidno, fonetično in pojmovno primerjavo nasprotujočih si znakov, temeljiti na njihovem celotnem vtisu, upoštevajoč med drugim njihove razlikovalne in prevladujoče elemente (glej sodbo Sodišča prve stopnje z dne 14. oktobra 2003 v zadevi Phillips-Van Heusen proti UUNT – Pash Textilvertrieb und Einzelhandel (BASS), T-292/01, Recueil, str. II-4335, točka 47 in tam navedena sodna praksa).

33 Kar zadeva očitke tožeče stranke, da odbor za pritožbe ni opravil globalne presoje zadevnih znamk, je primerno navesti, da je odbor izvedel analitično vrednotenje vsakega od posebnih elementov zadevnih znakov in zato pravilno razlagal rezultate, dobljene z globalno presojo, temelječo na celoti vseh podatkov.

34 V zvezi s tem je treba pripomniti, da v nasprotju z očitki tožeče stranke odbor za pritožbe ni prezrl ne učinka besede „spezial“, ne ločitve črk „a“, „c“ in „e“ s pomišljajem, ne figurativnega elementa prejšnje znamke.

35 Prvič, treba bi bilo opozoriti, da je odbor za pritožbe pravilno ugotovil, da beseda „spezial" ustreza nemškemu pridevniku, ki pomeni „poseben" in ki ga bodo uporabniki na zadevnem ozemlju verjetno razumeli kot opisno označbo posebne vrste proizvodov.

36 Drugič, treba bi bilo upoštevati, da je odbor za pritožbe preučil tudi vpliv skupine črk „ace". Menil je, da bi ciljna javnost verjetno razumela te črke, kot da se nanašajo na druge sestavine, običajno vsebovane v prehranskih dodatkih, kot so na primer vitamini. Nadalje ocenjuje, da okoliščina, da so te črke predstavljene s pomišljaji ali brez njih, ne pomeni razlike, saj je malo verjetno, da bi odsotnost ločitvenega pomišljaja v okoliščinah te zadeve lahko pomembno spremenila zaznavo, ki jo lahko ima uporabnik v povezavi s temi črkami, postavljenimi v istem zaporedju.

37 Končno, kar zadeva figurativni element, odbor za pritožbe v izpodbijani odločbi ugotavlja, da kjer je znamka sestavljena iz besednih in figurativnih elementov, bi morali prve obravnavati kot bolj razlikovalne od drugih, saj se bo povprečni uporabnik lažje skliceval na zadevne proizvode z navajanjem njihovega imena kot z opisovanjem figurativnega elementa znamke. Pravilno meni, da se lahko splošne argumente smiselno uporabi v tej zadevi. Po mnenju odbora za pritožbe je smiselno predvideti, da bo povprečni uporabnik zaznal besedne elemente kot znamko in figurativne elemente kot okrasne elemente. Lahko tudi izhajamo iz tega, da je figurativni element postavljen pod verbalne elemente, v manj vidni položaj.

38 Iz tega je mogoče sklepati, da je treba argument tožeče stranke, da odbor za pritožbe ni upošteval drugih elementov kot besedo „selenium", zavrniti.

39 Drugič, treba je opomniti, da je v izpodbijani odločbi odbor za pritožbe pravilno menil, da beseda „selenium" tvori prevladujoč element prejšnje znamke.

40 Glede na to, da je prejšnja znamka sestavljena iz besednih elementov (besede „selenium", „spezial" in skupine črk „ace") in figurativnega elementa, je treba navesti, da je odbor za pritožbe pravilno menil, da je besedni del bolj razlikovalen od figurativnega. Dodati bi bilo treba, da je beseda „selenium" angleška beseda, ki ustreza nemškemu samostalniku „Selen", ki označuje kemijski element. V zvezi s tem bi bilo treba ugotoviti, da če zadevni uporabniki ne razumejo, da beseda „selenium" označuje sestavino proizvoda, ki ga želijo kupiti, bo ta beseda posebej razlikovalna, saj bo zaznana kot ime proizvoda in ne kot označba, ki opisuje njegovo vsebino. Dalje, čeprav je mogoče, kot navaja odbor za pritožbe, da uporabniki prepoznajo ta element kot sestavino proizvodov, danih na trg in v prodajo pod prejšnjo znamko, ostane dejstvo, da zaradi njegovega položaja v prejšnji znamki in v primerjavi z elementi prejšnjega znaka, beseda „selenium" igra odločilno vlogo, ko upoštevna javnost znak prepozna in si ga prikliče v spomin.

41 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da beseda „selenium" igra pomembno vlogo za vidno in fonetično presojo prejšnje znamke glede na svoj začetni položaj, to je na najbolj vidnem mestu. Zaradi tega je opažena prva. Treba je tudi navesti, da nemška beseda „spezial" v nemščini pomeni „posebno". Odbor za pritožbe je tako lahko pravilno zavzel stališče, da jo bo ciljna javnost zaznala kot popolnoma poveličevalen in opisen element. Končno lahko uporabniki kombinacijo črk „ace" zaznajo kot sklicevanje na določene sestavine, ki so običajno vsebovane v prehranskih dodatkih, kot na primer vitamini.

42 Iz tega sledi, da je treba argument tožeče stranke, ki navaja napako odbora za pritožbe v tem, da je štel besedo „selenium“ za najbolj razlikovalen element, zavrniti.

43 Tretjič, treba je opomniti, da je odbor za pritožbe izvedel globalno presojo na podlagi vseh povzetkov rezultatov njegovih vrednotenj. Tako je lahko pravilno zavzel stališče, da sta si prijavljeni znak in prejšnji znak zelo podobna v tem, da prvi skoraj v celoti ponovi besedni element drugega.

44 Odbor za pritožbe je pravilno ocenil, da sta si nasprotujoča znaka, vzeta kot celota, podobna, s tem da so njune podobnosti večje od njunih razlik. Očitno je, da je prejšnji znak na skoraj enak način ponovljen v prijavi znamke Skupnosti, pri čemer se znaka razlikujeta le v manj razlikovalnih elementih prejšnjega znaka, in sicer besedi „spezial“, figurativnem elementu in dveh pomišljajih, ki ločujeta tri črke „a“, „c“ in „e“, ki pa so v prijavljenem znaku postavljene v enakem vrstnem redu. Dalje, ker je prijavljena znamka besedna znamka, jo lahko prijavitelj uporablja v kakršnikoli pisavi, vključno s tisto, uporabljeno pri prejšnji znamki. Zato je neizogiben sklep, da zadevna znaka zbujata celoten vtis podobnosti na vidni, fonetični in pojmovni ravni.

45 Iz tega sledi, da je treba trditev, ki očita, da odbor za pritožbe ni izvedel globalne presoje zadevnih znamk, prav tako zavrniti.

46 Kar zadeva trditev tožeče stranke, da je odbor za pritožbe prezrl odločbo nemškega urada za patente in znamke glede istih znamk in istih proizvodov, čeprav je bila Zvezna republika Nemčija zadevna država v postopku z ugovorom, je dovolj pripomniti, da je skladu s sodno prakso režim znamke Skupnosti avtonomen sistem z njemu lastno vrsto ciljev in pravil; je samozadosten in se uporablja neodvisno od kateregakoli nacionalnega sistema (sodba Sodišča prve stopnje z dne 5. decembra 2000 v zadevi Messe München proti UUNT (electronica), T-32/00, Recueil, str. II-3829, točka 47). Čeprav lahko odbor za pritožbe upošteva odločbe nacionalnih organov, te pravice prostega preudarka ni mogoče uporabiti za razrešitev obveznosti odbora za pritožbe, da izvede svojo lastno presojo na podlagi same upoštevne skupnostne zakonodaje. Tako niti UUNT niti, kot je lahko primer, skupnostno sodišče nista vezana na odločbe, sprejete na ravni države članice. Tožeča stranka zato s tem argumentom ne more uspeti.

47 Kar zadeva trditev tožeče stranke, da ji je odbor za pritožbe nepravilno naložil breme dokaza glede neobstoja verjetnosti zmede, velja pripomniti v skladu s členom 74(1), *in fine*, Uredbe št. 40/94, da je preizkus UUNT v postopku v zvezi z relativnimi razlogi za zavrnitev registracije omejen na dejstva, dokaze in navedbe, ki so jih podale stranke. Iz te določbe izhaja, da morata oba, nasprotna stranka in tožeča stranka, UUNT podati dejstva, dokaze in navedbe v podporo njunima zadevnima trditvama. V zvezi s tem iz odločbe oddelka za ugovore izhaja, da je nasprotna stranka trdila, da obstaja verjetnost zmede med zadevnima znamkama zaradi enakosti njunih razlikovalnih elementov in ker so proizvodi, ki jih zajema prijavljena znamka, in sicer proizvodi iz razredov 3 in 5, enaki tistim, ki jih zajema prejšnja znamka in tem podobni. Iz tega sledi, da je nasprotna stranka podala razlog v podporo svojemu ugovoru, to je obstoj verjetnosti zmede, za utemeljitev katerega je podala več argumentov, ki jih je UUNT nadalje upošteval, tako da njegova odločba ne temelji le na trditvah tožeče stranke. Zato je treba trditev tožeče stranke zavrniti.

48 Glede na zgornje premisleke je ustrezno ugotoviti, da odbor za pritožbe ni storil napake v presoji v tem, da je ugotovil obstoj verjetnosti zmede v smislu člena 8(1)(b) Uredbe št. 40/94 zaradi, prvič, podobnosti zadevnih znakov, ocenjenih globalno, in, drugič, enakosti ali podobnosti proizvodov, ki jih zajemata zadevni znamki. V zvezi s tem bi bilo treba opomniti, da je lahko manjša stopnja podobnosti med znamkama izravnana z večjo stopnjo podobnosti med proizvodi in storitvami, ki ju zajemata, in obratno (glej po analogiji sodbo Sodišča z dne 22. junija 1999 v zadevi Lloyd Schuhfabrik Meyer, C-342/97, Recueil, str. I-3819, točka 19). V trenutni zadevi so proizvodi delno enaki in delno podobni. Iz te enakosti in te podobnosti izhaja, da so razlike med zadevnima znakoma zmanjšane v okviru globalne presoje verjetnosti zmede.

49 V skladu s tem je treba edini tožbeni razlog, ki ga je podala tožeča stranka, in tožbo v celoti zavrniti, ne da bi moralo Sodišče odločati o dopustnosti tožbe tožeče stranke na razveljavitev odločbe oddelka za ugovore.

Stroški

50 V skladu s členom 87(2) Poslovnika se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Tožeča stranka ni uspela, zato se ji v skladu s predlogi UUNT naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je

SODIŠČE PRVE STOPNJE (tretji senat)

razsodilo :

1. Tožba se zavrne.

2. Tožeči stranki se naloži plačilo stroškov.

Jaeger Tiili Czúcz

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourgu, 14. julija 2005.

Sodni tajnik

H. Jung

Predsednik

M. Jaeger